

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Obrtna strokovna šola v Ljubljani.

—st— Merodavni činitelji mnogo so se trudili za to, da se ustanovi v Ljubljani obrtna strokovna šola, in njih zloženemu delovanju imamo zahvaliti, da se bode ta šola otvorila že pričetkom prihodnjega meseca. Kdor je pazno opazoval postanek naše obrtne šole, ta se je tudi lahko uveril, da se je trgovska zbornica, dežela, mesto, hranilnica in vlada na vse strani trudila, da se ožitvori ta šola, in tako smo danes dočakali otvoritev šole nove vrste, šole, katere so v obče v Avstriji nekaj novega. Obrtna strokovna šola so se jele ustanavljati v naših dneh, in vlada, ki jih je jela uvajati, morala se je povsod boriti s predsodki, kajti občinstvo je z nekim nezaupanjem pozdravljalo te nove zavode ter si ni od njih obetalo mnogo koristi. Zlasti obrtniki, katerim v korist so bile v prvi vrsti namenjene obrtne strokovne šole, branili so se jih najbolj. Ni torej čudo, da se tudi pri nas nekateri obrtniki ne ogrevajo za naše nove šole; ni čudo, da se jim baje postavljajo v neko opozicijo, češ, da naša obrtna šola ne bode donajala obrtniku tiste koristi, katere si želi za svoj prospeh. Vse nezaupanje v novo obrtno šolo pa izvira iz tega, ker občinstvo v obče ne ve, kaj je namen te šole, kaj ona hoče doseči v našem deželnem stolnem mestu in kak upliv hoče imeti na vse obrtno razvijanje naše dežele. Zategadel mislimo, da je zelo važno in potrebno, da to častitemu občinstvu pojasnimo in da ga seznanimo s pravim namenom ustanovljene obrtne strokovne šole v Ljubljani.

Program šole priobčili smo že in potakem ni potreba navajati še jedenkrat predmetov, s katerimi se bode bavila naša obrtna šola. Iz programa razvidi vsakdo, da bode pouk teoretičen in praktičen in da se bodo učenci poučevali v vseh strokah lesnega obrta. Odnosaji naši so danes taki, da se dečki pri mojstrih sicer priučijo raznim obrtnim strokam in da si v teh strokah prilasté dokaj spretnosti, da postanejo pomagači ali mojstri. Toda pouk pri mojstrih ni sistematično urejen, mladenči izgubé mnogo draga časa, dočim bode v šoli vse drugače. Učenci se bodo duševno izobrazili v vseh predmetih, skrbelo se bode za njih duševno izobraževanje, katerega jim domači mojstri ne morejo podajati in

katero si mora prisvojiti vsak obrtnik, ki si hoče dandanes uspešno zagotoviti obstoj v svetovni konkurenciji. V šole se sprejemajo učenci, ki so dovršili 14. leto, in ker pouk traje štiri leta in ker tisti, ki dovrše šolo, smejo kot samostojni mojstri izvrševati priučeni obrt, to vidimo iz vsega tega, da šola podaja učencem mnogo koristi, kajti bodo si mogli kaj služiti kruh ali samostojno ali pa kje pri kakem zavodu kot izurjeni strojevodje. Vsakdo torej vidi, da bode naš državni zavod mogel vsled tega, ker bode imel dobre učitelje in dobra sredstva, podajati učencem več, nego zasobni obrtni mojstri, kateri bodo tudi iz tega dobiček imeli, ker jim bode šola dajala izobražene delavce.

Na podlagi Ljubljanske strokovne šole vsprejemale bodo višje obrtne šole naše mladeniče; tu omenimo samo svetovnoznani tehnološki muzej na Dunaji, ki bode učencem strokovne šole odprt, ko končajo svoje izobraževanje v Ljubljani; tu kažemo na druge sorodne državne zavode, iz katerih stopajo potem mladi moške meje svet, imajoči vse one pogoje za uspešno in obširno delovanje.

A ne samo učencem, nego tudi domačim lesnim obrtnikom namenjena je nova obrtna šola v Ljubljani. Ta šola ima bogate pripomočke, znatno knjižnico, katere si ne more omisliti posamičen obrtnik; ima nadalje uzorne načrte, s katerimi bode postregla vsakemu obrtniku, in tako se bodo naši domači obrtniki mogli seznaniti z raznovrstnimi novimi tehnikami, katere jim še niso znane, in tako bodo mogli tekmovati z drugimi, izven naše dežele delujočimi obrtniki podjetji in njih izdelki, ker se bodo pospeli do stališča, do katerega je prišla danes lesna obrtnost. Učitelji nove šole bodo radi brezplačno dajali nasvete domačim obrtnikom, ker šola je do tega, da koristi domači obrtnosti, a ne da jej dela konkurencijo, kakor mnogi mislijo. Učenci bodo namreč izdelovali samo toliko, kolikor zahteva pouk v praksi, in ti izdelki bodo se potem prodajali za ceno, pri nas običajno.

Ako pogledamo širom naše domovine, pač moramo nepristranski priznati, da se širi okus in da se delo izvršuje vsaj po nekem zlogu. Slavna brata Šubica pokazala sta s svojimi umetninami, kako nam je treba okraševati cerkve in druge prostore. Njiju dela so na čast narodu in umetnosti.

Ali ona ne moreta storiti vsega. Ako hoče posamični razumnik po zakonih zloga urediti svoj dom, ako hoče cerkev v istem zmislu urediti svoje prostore, mora se obrniti do Gradca ali katerega drugega mesta radi načrtov. Za drag denar dobi se po svetu vse. Toda pomislimo, kako prijetno bode odslej, ko bomo imeli v svojem središču tudi šolo, do katere se bodo lahko obračali razumniki, ko bomo imeli šolo, na kateri bodo delovali akademično izobraženi učitelji, ki bodo vsakemu radi postregli z načrti, ki bodo s tem širili zdrav ukus ter uvajali zlog, ki daje delu pravo vrednost. Nihče naj ne misli, da bode s tem naša šola delala konkurencijo, ako bode dajala načrte in uzorce. Nikakor ne. Ona bode le pazila, da se bode v domačih izdelkih širil in razvijal ukus, in ne bode jemala dela obrtnikom in rezbarjem, kateri bodo sami izvrševali dotična dela. Istina je, da imamo tudi mi spretnne delavce, ki delajo bolj po naravnem instinktu. Njim je treba pomagati na noge in tako upamo, da bode lahko vladala harmonija mej šolo in obrtniki.

Še mnogokaj mogli bi povedati o novi šoli, ali ker mislimo, da smo že s temi kratkimi črticami uverili obrtnike in razumnike o tem, da je obrtna strokovna šola v Ljubljani namenjena jedino koristim in prospehu domače lesne obrtnosti, ne bomo dalje goverili o njej.

Pa saj tudi ne bode nihče trdil, da si šole snujemo v svojo propast, v svojo škodo!! Saj ne bode nihče mislil, da bode ta dežela in bela Ljubljana zato doprinala vsako leto znatne gmotne žrtve za šolo, da bi s tem izpodkopavali domače blagostanje, da bi s tem ovirali prospeh domače obrtnosti! Do naših obrtnikov je tedaj, da se okoristijo z novim zavodom, da zdravo pojmiyo svojo obrtniško nalogo in da pohité z večjo zaupnostjo k zavodu, v katerem bode esredotočen napredek naše domače obrtnosti.

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor kranjski.

(XII. seja dne 13. oktobra 1888.)

Poslanec baron Lichtenberg zbolel. Poslanec Kersnik po nujnih opravilih zadržan prosi oproščenje od današnje seje. C. kr. okrajno glavar-

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Pred par dnevi imeli ste dopis z „onkraj gozda“, kjer je „škripanje z zobmi“ in kjer so pisani pogledi isto tako dober kup, kakor „Za vodo“ v Ljubljani čašica fine kave po dva solda. Dopis mi je prijal, a bila je v njem mala pomotica, kar tolmačim s tem, da je pismo po čudni „bližnici“ prišlo Vam v roke. Odbor, o katerem ste govorili, res že od 1886. l. ni imel nobene seje, to pa velja samo do predpreteklega četrtka. In še ta dan bila je seja prerana, kajti zapisnik poslednje seje izza 1886. l. še vedno ni bil podpisan. Rim se ni v jednom dnevu sezidal, zakaj da bi baš nad dve leti star zapisnik že moral biti podpisan?

Jaz tega ne umejem. Bilo pa je tudi družih, ki tega neso hoteli umeti. Bilo celo taci, toli drznih, ki so hoteli pred podpisom zapisnik čitati, češ, jaz mačke ne kupim v vreči. Najsilovitejši prosili so celo za zapisnika odpisek. Dotičnika pa je menda grizla vest, kakor devetindevetdeset črnih škorpionov,

in odbil je obe prošnji, oziroma popolnoma opravičeni zahtevi. Na to čule so se trde besede. Zaradi ljubega miru je jeden gospodov naposled vnder zapisnik podpisal, seveda ne kar slepo, kajti zapisal je: Podpisal dne 4. oktobra 1888. s tem pridržkom, da mi vsebina nikakor ni znana.

Koliko sta s takim pridržkom zapisnik in duševni njegov oče pridobila na javni veljavi, mi ni znano, sklepam pa iz tega, da „onkraj gozda“ čudesa neso samo skrita v čudotvorne zemlje skalnatem osrčju, marveč da ležé kar na površji, kakor dozorele tepke. „Wunder über Wunder!“ bi klical pokojni Abraham de St. Clara, ki seveda s modnika tudi ni izumil.

Ostavivši rečeno „frustrirano“ sejo, mi je zopet vitez Gutmannsthal-Benvenutti dobro došel. Mož se mi je zelo priljubil, kajti pokazal je, da ima še nekoliko temperamenta, da ima „rage.“ Govoril je v deželni zbornici ognjevito, rezko, kakor da mu je jezik s samimi ostrimi britvami nasajen. Dežman se je v svojem naslonjači hudomušno muzal, češ, poglejte ga, isker je, kakor da bi mu bil vrgel tlečo kresilno gobo na uho.

No, pa vse Gutmannsthalovo jalovo deklamovanje se je izbosilo, čuli se neso niti „oho!“ — niti „aha!“-klici. Slovenski poslanci poslušali so ga jako potrpežljivo in deželni glavar g. dr. Poklukar bil je celo tako uljuden, da je vse „zatirano nemštvo“ iz deželnega zbora kranjskega povabil na odličan in fin obed. Jedilni list bil je popolnoma enakopraven, bil je nemšk in slovensk in uverjen sem, da bi se na vsak nemšk nagovor odgovarjalo nemški tako gotovo, kakor je amen v Očenaši. „Inter pocula“ bila bi se morda celo zanetila mirna pipa in vsak po vrsti bil bi parkrat puhn timer. Kako krasna slika, posebno, ko bi bili v zboru zapeli:

„San mer wieder amal beisamen gewesen,
Hab' mer uns wieder amal gern g'habt.“

A iz vsega tega ni bilo nič. „Diabolus rotae“, prefrigani Dežman je bil odločno proti temu. Misli si je pač, banket je banket. Dolenjec bi še bil, dolenjec ni še tako nevaren, tudi vipavska črnina bi jih morebiti še ne spravila iz ravnesja, dasi sem sam pri pokojnem Kramaršiči, Bog mu daj nebesa, s črnino doživel prav neljube izkušnje, — šampanjec ta je ves vražji. Pomnim ga še, ko sem

stvo doposlalo je opis zadnje povodnji v Štozicah, kateri se izroči finančnemu odseku.

Poslanec Klun poroča v imenu finančnega odseka o prošnji konservatorista Josipa Pajsarja na Dunaji. Podpirajo ga dobri ljudje, a manjka mu visoka šolnina letnih 180 gld. Večina finančnega odseka nasvetuje, da se prošnja ne usliši, čemur zbor pritrdi.

Poslanec Klun poroča nadalje v imenu finančnega odseka o prošnji Andreja Rovšeka za podporo, da se nadalje izvežba v kiparstvu. Želji njegovi, da bi šel v akademijo na Dunaji, se pač ne bo moglo ustreči, ker nemškega jezika ni zmožen. Treba bi bilo prej, da obiskuje obrtno napredovalno šolo v Ljubljani. Prošnja se izroči deželni odboru, da prosilcu, ako treba, dovoli podporo iz kredita, dovoljenega mu za obrtne namene.

Poslanec Detela poroča o prošnji občine Ustije za podporo za občinsko pot in nasvetuje, ker bode ta cesta le na polovico izpeljana na kranjski zemlji, ne gre kar brezpogojno dovoliti podpore, temveč je stvar deželnega odbora, da zadevo preišče in v slučaju ugodnega preiskovanja dovoli 600 gld. podpore iz deželnega zaklada.

Poslanec Lavrenčič podpirajoč nasvet finančnega odseka pravi, da ni mogoče ceste drugače izvršiti, kakor da drži deloma po primorski zemlji. Ako bi se vsa hotela graditi na kranjski strani, bili bi troški dokaj večji. Cesta je jako potrebna, ker je ta vas brez vsake poti in je tudi okrajni cestni zbor sklenil, dati iz blagajnice podporo. Predlog finančnega odseka se vsprejme.

Poslanec Detela poroča v imenu finančnega odseka o prošnji občine Črni vrh za podporo za občinsko pot. Prošnja se izroči deželni odboru v preiskavo in primerno rešitev.

Poročilo finančnega odseka glede deželnega doneska za dolensko lokalno železnico odstavi se z dnevnega reda, ker se je poročevalec prehladil in ne more govoriti.

Poslanec Višnikar poroča v imenu upravnega odseka o prošnji občine Loški Potok za uvrstitev Loško-potoške okrajne ceste mej deželne ceste, ali naj bi se njim pa dovolila mitnica; dokler se pa prvo ali drugo ne zgodi, naj bi se dovolila podpora 1000 gld. iz deželnega zaklada. Mitnica se ne more dovoliti, ker si je jedina mitnica v Ribniškem okraju odpravila, mej deželne ceste se ne more uvrstiti, ker dotični v lanskem zasedanju sklenjeni zakon ni bil potrjen, torej je opravičeno, da se da nekoliko podpore in nasvetuje, da se dovoli za l. 1889 podpore 500 gld. Vsprejeto.

(Konec prih.)

Deželni zbor isterski.

(IX. seja 10. oktobra.)

Vlado zopet zastopa dr. Laharnar.

Dr. Buba čita zapisnik VIII. seje.

Dr. Volarič omenja k zapisniku, naj se v njem konstatuje, da on včeraj ni volil generalnega govornika in nekoliko razlaga, kako je predsednik v tej zadevi postopal. (Predsednik ga opominja, naj govori k stvari!)

Dr. Volarič nadaljuje: „Ko je vlada izdala svojo izjavo, bil je to ordine“

(Predsednik odvzame mu besedo). Dr. Volarič: Ordine, contrordine, disordine. (To bi se

bil na tistem čudnem dvorišču v Celji, na takozvanem „Verfassungstag.“ Takrat šinil mi je šampanjec v glavo in vezal sem čudne otrobe. In Dežman dal je ukaz, da se nobeden nemških poslancev ne sme udeležiti banketa, njegove pohlevne ovčice pa so staknile glave vkupe in vzdihnile „Befehl is Befehl, und wann is Befehl, da muss' me.“

In ni bilo nobenega. Nemštvo je na Kranjskem tako grozno zatirano, da niti štajerskih kopunov in penečega šampanjca več ne mara, da ima za pre-prijazno ponudbo le gluha ušesa. Gospodu vitezu Gutmannsthalu bi pač ne bo škodovalo, ko bi svoje jako nejasne pojme o zatiranju malo popopolnil. On, ki je od dveh strani brez truda dobil precejnje vsote, drknil naj bi enkrat v Budimpešto ter ondu malo sprožil vprašanje o zatiranju Nemcev. Ko bi ondukaj v odgovor še ne dobil dovolj prave Debrečinske paprike romal naj bi še h generalu Trajanu Dodi, naposled pa še k erdeljskim Saksoncem. Kadar bode vse to poskusil, potem pa slobodno odpri svojih ust modrost.

Sicer mu pa ne treba niti tako daleč hoditi. V nedeljo dne 7. t. m. opoludne bila sta v neki

reklo po naše: Vladina izjava, odstop in zopetni nastop predsednika in poznejši dogodki. Opazka poročevalca.)

Spinčič razloži v italijanskem jeziku, da je dr. Volarič govoril o stvari, to je o pomankljivem zapisniku.

Prestopi se na dnevni red.

I. Jednoglasno se vsprejme predlog: Pooblasti se deželni odbor skleniti z deželnim odborom kranjskim pogodbo zaradi vsprejemanja istrskih korigendov v prisilno delavnico kranjsko.

II. Sklene se zakon, s katerim se proglašajo Opatija za letovišče (Curort), nespremenjen po nasvetih odbora in se odklonijo nekatere po dr. Laginji, vladi nasvetovane premembe jednoglasno se vsprejme resolucija dr. Laginje, priporočiti, da izvrši potrebna dela v lukah: Lovrana in Ika in na cesti Matulje-Opatija-Lovrana.

III. Večina vsprejme predlog, da se zakonske osnove o delitvi občin: Pazin, Buzet, Labin in Dolina vrnejo deželni odboru, ker še ni zadosti poizvedoval! (To se zdaj že vsako leto ponavlja!!)

IV. Brez debate sklene se zakon, s katerim se volilni red za deželni zbor spremeni tako, da bodo mesta in trgi doma volili.

Dr. Gambini odgovarja v imenu deželnega odbora na interpelacijo dr. Laginje v zadevi Žminjske občine.

Potem kar na hitro, ne da bi bil kdo iz zbora ali vladni zastopnik kaj govoril, sklene predsednik — tudi brez ugovora — zasedanje z „eviva“ na cesarja. Manjina: živio!

Poročilo deželnega odbora glede deželnega doneska za dolensko lokalno železnico.

(Konec.)

Iz vseh dozdajnih obravnav se sme zanesljivo sklepati, da bodo prizadete občine, kakor tudi nekateri udeleženci po vseh svojih močeh podpirali zgradbo in da se zlasti sme za gotovo pričakovati, da bodo znaten del za zgradbo železnice potrebnih zemljišč brezplačno dali na razpolaganje in da bodo tudi za druga zemljišča zahtevali le pravi vrednosti primerne kupne cene. Donesek, ki ga bodo udeleženci na ta način dali, bo torej razmeroma velik. Ako dalje tudi v poštev vzamemo, da bodo posamezne občine prevzele tudi poročstvo za obresti, da bodo zopet druge podpisale delnice, da bodo veliki obrtni in rudokopni podjetniki, velikoposestniki, kranjska hranilnica v Ljubljani in mestna občina Ljubljanska, gotovo pospeševali podjetje z nakupovanjem delnic in tudi na drugi način, sme se iz vsega tega sklepati in reči, da se bode od te strani vse storilo, kar se je le moglo pričakovati.

Ker se bode torej na ta način dobil izdaten znesek za izvršitev podjetja, je deželni odbor teh mislij, da naj bi tudi dežela kolikor največ mogoče storila v pospeševanje tega podjetja, da se bode na ta način dosegla svota, s katero bode in pa še z doneskom visoke vlade, ki je pričakovati, mogoče zagotoviti stroške za zgradbo železnice.

Ker so skupni stroški na 9,347.000 gld. preračunjeni, je deželni odbor mnenja, da bi morala dežela kar največ mogoče visok znesek dovoliti iz deželnih sredstev, da bi se moglo z nekoliko za-

takajšnji restavraciji uradnik tabačne tovarne Topolánsky in neki srednješolski profesor. Govorila sta o Čehih tako, kakor se mej omikanci sploh ne govori. Jeden je rekel: Jeder Čehe is ein Sch . . . , drugi pa v dozdevnem dovtipu: „Es ist zwar keine Sünde im Böhmen geboren zu sein, aber immerhin eine Schw!“

Tako se obnašajo v nas zatirani Nemci, nekda visoko omikani možje, ne da bi se jim kaj zalega zgodilo. Tako se vedejo c. kr. uradniki s pragermanskimi imeni „Topolánsky“, taki ljudje rabijo izraze, katerih bi se priprost težak sramoval. Gospodu Gutmannsthalu „vitezu zatiranega nemštva“ priporočam ta slučaj kot primerno ilustracijo za njegovo filipiko. Glede banketa, pa še enkrat obžalujem, da so se nemški poslanci odlikovali s svojo odsotnostjo.

Behüth Euch Gott! Es wär' zu schön gewesen,
Behüth Euch Gott! Es hat nicht sollen sein!

Ali v slovenskem prevodu:

Varuj Vas Bog! Preveč bi bilo sreče!
Varuj Vas Bog! Tako ni smelo bit'

nesljivostjo računati na to, da se bode visoka vlada z njim zadovoljila.

Deželni odbor misli, da z ozirom na imovinske razmere dežele ta znesek pač ne more biti višji kakor 500.000 gld., katerega pa bi bilo le v nekaj letih mogoče plačati, ako bi se ne hoteli pokriti s posojilom, katero bi bilo z obresti vred povrniti v večih letih. Deželni donesek naj bi se porabil za nakup tistih delnic, za katere se bode obrnil tudi donesek državne uprave in bi te delnice morale imeti jednake pravice s tistimi, ki jih bode prevzela država. Ker ni pričakovati, da bi se zgradba železnice mogla pred letom 1890 pričeti in ker je stavbna doba na dve leti proračunjena, bi še uplačila na delnice, kar jih bode dežela prevzela, moglo pričeti šele leta 1892. Pri tem bi se bilo držati tistih rokov, katere bode določila državna uprava za plačila na delnice, ki jih bodo sama prevzela.

Gledé dividende, katera bode pripadala predstvenim delnicam, ki se bodo izdale, misli deželni odbor, da bi se lahko vsprejel po državni upravi določeni odstotek.

Na podlagi teh izpeljav in vsled začetkoma navedenega sklepa slavnega deželnega zbora stavi deželni odbor sledeče nasvete:

Slavni deželni zbor naj sklene:

1. Kranjska dežela zagotavlja za zgradbo dolenskih lokalnih železnic Ljubljana-Grosuplje-Hudob-Trebnje-Novomesto-Straža in Grosuplje-Ribnica-Kočevje donesek 500.000 gld. (pet sto tisoč goldinarjev).

2. S tem doneskom se bode dežela kranjska udeležila pri dobavi glavnice, namenjene za zgradbo navedenih dolenskih lokalnih železnic s tem, da prevzame za 500.000 gld. avst. velj. v notah delnic delničarske družbe, katera se osnuje za te železnice. Delnice pa se bodo vzele tiste, katere bode prevzela državna uprava s svojim doneskom, dovoljenim za isti namen. Udeležba dežele pa je odvisna od pogoja:

- a) da se državna uprava udeležuje pri dobavi glavnice s primernim zneskom s tem, da prevzame delnice, dalje
- b) da vasi in občine tistih okrajev, katerim bodo železnice koristile, pospešujejo železnično zgradbo primernim načinom, potem
- c) da bodo obrtniki, rudokopni podjetniki in drugi udeleženci prevzeli glavinskih delnic po al parikurzu najmenj za 400.000 gold., in slednjich
- d) da bodoči koncesionar zagotovi dobavo ostale glavnice z izdatko prioritetnih in glavinskih delnic delniške družbe, ki je ustanoviti.

3. Državni upravi je prepuščeno, določiti odstotek dividende, katera pristoji prioritetnim delnicam, ki se izdadó, predno nastane glavinskim delnicam pravica do prejemanja dividende.

Delnice, ki jih dežela prevzame, morajo uživati jednake pravice, kakor one, ki jih prevzame država od delničarske družbe, katera se osnuje.

4. Uplačila za delnice, ki jih prevzame dežela, naj se izvrše začeti s letom 1892 v enakih letnih zneskih in v onih rokih, katere določi državna uprava za uplačevanje delnic, ki jih prevzame država.

Prvi uplačilni obrok naj se nikakor ne uplača prej, dokler se do celega ne izkaže, da je uplačana in uporabljena še ostala glavica za zgradbo, katere ni dolžan pokriti ne državni zaklad in ne dežela, in da so omenjene lokalne železnice po določenih koncesije dodelane in javnemu prometu izročene.

5. Deželni odboru se naroča, da stavi prihodnjemu deželni zboru primerne nasvete, kako bode preskrbeti skleneni donesek.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 13. oktobra.

Gališki Rusini vender res mislijo nastopiti abstinenčno politiko, ako se Poljaki ne bodo bolj ozirali na njihove opravičene želje. Po nemških listih se je že dolgo širila ta vest, pa so jo poljski pa tudi nekateri rusinski listi odločno zanikovali. Dne 11. t. m. bil je pa velik shod Rusinov v Levovu, ki je sklenil, da se Rusini sicer udeležijo bodočih volitev za deželni zbor, če bodo pa oblastva in Poljaki pri volitvah z raznimi sredstvi ovirali, da ne dobé števila rusinskega prebivalstva primerne zastopstva, bodo pa izstopili iz vseh zastopov. Po volitvah se bode sešel drug shod, ki bode de-

Dalje v prilogi.

finitivno odločil, ali nastopijo pot abstinence ali ne. Mi smo že povedali, da ne odobravamo, da bi Rusini nastopili tak pot, kajti s tem bodo koristili le Nemcem, ki bodo ta dogodek zopet porabili proti sedanji vladi. Rusini naj pomislijo, da se ustavovci zanje neso nič bolj brigali, ko so bili na krmilu. Če zopet liberalci dobe vlado v roke, tudi ne bodo gledali na Rusine, temveč bodo le skušali Galicijo bolj odločiti od drugih avstrijskih dežel ter jej bodo dovolili večjo avtonomijo, morda tako, kakor jo ima Hrvatska, da jim le Poljaki ne bodo na Dunaji delali sitnosti. Rusini bi pa prišli pri tem z dežja pod kap, kajti Poljaki bi delali z njimi, kar bi hoteli. Na tem shodu se je tudi sprožila misel o razdelitvi Galicije v rusinski in poljski del. To bi bilo morda za Rusine dobro, pa bi se dalo težko izvesti, ker sta obe narodnosti po deželi močno pomešani. Tudi ta rusinska zahteva Nemcem ugaja, da bodo sedaj še bolj odločno zahtevali razdelitev Češke.

Vnanje države.

Zadnji čas se v mnogih državah strožje postopa proti tujcem. Tudi Rumunija hoče ovrati prihod tujcem v deželo. Kdor hoče v Rumunijo mora poprej dati pregledati potni list kakemu rumunskemu konzulu. Proti komu je ta naredba naperjena, še zdaj ne vemo. Najbrž hoče s tem Rumunija zabraniti, da se bolgarski izseljenci ne bodo več zbirali na njenem ozemlju, odkoder bi skušali napraviti nemire v Bolgariji.

Turško carinsko oblastvo v Skadru je zaplenilo več pisem in rokopisov italijanskih in francoskih jezuitov. Ker se je pri tem rušila pisemska tajnost, so italijanski, francoski in avstrijski konzuli odločno protestovali proti temu in zahtevali zadostneja. Obvestili so vse veleposlaništvom v Carigradu. Avstrijski konzuli se zaradi tega potezajo za jezuite, ker je katoliška cerkev v Albaniji pod avstrijskim pokroviteljstvom.

Ne da se tajiti, da ima Boulanger veliko simpatij na **Francoskem**. Posebno ga obožujejo vsi, kateri žele, da se Francija maščuje za poraze v vojni z Nemčijo. Naravno je pa tudi, da ima veliko nasprotnikov. Sovražijo ga oportunisti, katerim sedanje stanje jako ugaja. Ta stranka je pravo orodje židovstva, katero sedaj močno molze državo. Pa tudi mej delavci si general ni pridobil simpatij, če tudi si je prizadeval. Delavski list „Le Parti Ouvrier“ objavil je pesen, v kateri se opeva, kake zasluge bi imel, kdor bi umoril Boulangerja. Ko je nek drug francoski list to obsojal, odgovoril mu je omenjeni časnik, da kar je bilo v starem veku hvalevredno, mora biti tudi sedaj. Umor Boulangerjev bil bi podoben umoru Cesarjevemu. Republican, ki bi si upal umoriti Boulangerja, bi ne bil slabši nego Brut. Nadalje je ta list naštel poleg Boulangerja še 20 oseb, ki bi zaslužili, da bi je kdo umoril. Med njimi so: Rochefort, Laguerre, Lauer, Laisant, Deroulède itd. Ker so vsi naštetji smrtni sovražniki Nemčije, morda nemški agitatorji šuntajo delavce proti njim.

Poljaki so že izdali svoj volilni oklic povodom volitev za **pruski** deželni zbor. V svojem oklici pravijo, da so vedno spolnovali dolžnost do pruske države, če tudi so že petnajst let proti njim izjemni zakoni. Ker boj proti Nemcem še ni končan, bodo poljski poslanci v Berlinu se še nadalje odločno potezali za poljske pravice. Škof Dinder je prepovedal poljskim duhovnikom kandidovati za deželni zbor. To je storil pač na željo vlade, katera bi rada Poljake pripravila ob dobre zagovornike.

Danski državni zbor se je zopet sešel. O tem zboru bi le malo kdaj kaj slišali, da bi večina ne bila v vednem nasprotju z ministerstvom. Tudi letos je zbornica že zavrgla budget, ali kaj pomaga, ker po ustavi zadostuje, da le gorenja zbornica, v kateri imajo vladni pristaši večino, dovoli provizorični budget. Tako se že dolgo let vlada s provizoričnimi budgeti. Vlada je zboru predložila več predlogov, ki se tičeje zboljšanja vojske ter utrjevanje Kodanja. To kaže, da vladni krogi še vedno računajo s tem, da bi Danska se pridružila sovražnikom Nemčije, ko bi slednja imela vojno. Potovanje nemškega cesarja na Dansko torej ni imelo nobene pravega uspeha.

Ker so Sudanci zopet začeli napadati Suakim, bi se Anglija že rada kako znebila dolžnosti, braniti ta kraj pred sovražnimi napadi. Pogaja se neki z **Italijani**, da bi jim prepustila Suakim in Zeilo. Egipčanom pa to nič prav ne ugaja. Kakor sodijo v Egiptu, Italija ne bode mogla krotiti Sudancev. Da se obvaruje Sudan pred sovražnimi napadi, bi bilo treba sudanske upornike poriniti nazaj do Kartuma. Zato pa Italijani nima dovolj moči. Najbolje bi bilo, da se pokličejo turške čete. Njim bi se najrajši pokorili Sudanci.

Dopisi.

Iz slovenskega Štajerja dne 10. oktobra. (Celjska razstava.) Vsaka stvar ima svojo solučno in senčno, svojo dobro in slabo stran, tako tudi Celjska regionalna razstava. Ta razstava bila je tako prirejena in uravnana, da se sme po pravici imenovati spodnještajerska in ne le Celjska. Ker je nam Slovencem povsod resnica, pravica in poštenost prva stvar ter tudi častniška dostojnost

in korektnost zahteva, da o stvari, o kateri pišemo, govorimo resnico in smo nepristranski, hočemo nekoliko v obče opisati najprvo dobro stran te razstave.

Po velikosti, mnogovrstnosti in velikem številu razstavljenih predmetov, kakor tudi obilni udeležbi in po vsem svojem obsegu bila je razstava spodnještajerska: razstavljenih pa je bilo tudi nekaj rečij, iz sosednih dežel. Priznati se mora, da je bilo vse jako spretno, skrbno in praktično prirejeno in uravnano; vsi pridelki in predmeti bili so lepo razvrščeni.

Izmed poljskih in deželnih pridelkov bil je najkрасnejši in najbogatejši sadjarski oddelek, pri katerem se je odlikoval tudi naš sloveči slovenski sadjar gospod Mihael Vizjak, posestnik v Pečovji pri Celji. Ta mož je eden prvih štajerskih pomologov in je bil radi tega že večkrat odlikovan.

Prvi podelil mu je bil cesar srebrni zaslužni križec s krono, pozneje dobil je od cesarjeviča Rudolfa zlato naprsno iglo. Tudi pri zadnji Celjski razstavi pripoznala se mu je svetinja za sadjarstvo. Da se njegove zasluge za sadjarstvo in poljedelstvo povsod priznajo in uvažujejo, ter se gospod Vizjak kot tak sploh čista, nas tembolj veseli, ker je on sicer navadni kmetski posestnik, a jako razumen in zaveden slovenski domoljub, o tem smo se popolnoma prepričali tudi pri Celjski razstavi, kajti izmed vseh razstavljalcev bil je on jedini, ki je imel pri svojem oddelku le slovenski napis, dočim smo nahajali pri drugih sicer „tudi Slovincih“ skoro brez izjeme le nemške napise, le tu pa tam bila je kaka mala slovenska beseda. Častno izjemo v tem delu je le gospod nadučitelj Jurkovič iz Šmarja pri Jelšah, ki je imel napis v obeh jezikih in pa „Cesarjevič Rudolfovo sadjarsko društvo v Šent Juriji na južni železnici.“

Da je pa gospod Miha Vizjak ostal kakor poprej vselej in povsod tudi zdaj zvest svojemu prepričanju in načelom ter je tudi v tem slučaju poslušal le svoje srce, nas posebno veseli in mu odkritosrčno častitamo k tej odločnosti ob enem pa ga priporočamo vsem Slovencem v posnemanje in vzgled.

Mej razstavljenijo pijačo in tekočinami sploh se je v obče pripoznavalo kot najboljši in popolnoma naravno Ljutomersko vino gospoda Seršena, trgovca v Ljutomeru. To vino imelo je najboljši in najfinjši okus in je bil g. Seršen radi tega tudi odlikovan. Za pivo sta se priznali svetinji gosp. Kukecu pivovarnarju v Žalcu in na Laškem ter gospodu Matesu, Celjskemu pivovarnarju; posebno priljubljeno pa je bilo pivo gospoda Kukeca, katero že od nekdaj slovi kot posebno dobro in izvrstno.

Ker ni naša naloga ocenjevati posameznih predmetov, omenimo konečno le še, da je posebno pozornost zaslužil in tudi našel mojster gosp. Martin Ropas, glasovirar na Vranskem, za razstavljeni glasovir. To Vam je bilo krasno, jako solidno in res mojstersko delo in veseli nas, da je domačin dosegel vsestransko priznanje in pohvalo. Vnanja oblika, kakor tudi znotranja oprava bili sta jako elegantni in okusni, tako, da so se čuli od Nemcev glasovi: „ein wahres Salonstück.“

Glasovir pregledoval in preiskoval je jako natančno in skrbno merodajen veščak in se je o njem in o mojstru samem jako laskavo in pohvalno izrazil, konečno pa je rekel, da bi Bösendorfer na Dunaji zahteval zanj gotovo 1200 gld.

Gospod Ropas cenil je svoj glasovir na 550 gl. in ga je tudi že prodal.

Slovenec in sploh vsemu občinstvu, ki želi kupiti dobre glasovirje pa gospoda Ropasa najtopleje priporočamo.

Pri tej priliki pa ne moremo zatreti obžalovanja, da nekateri domačini vedno segajo po tujem blagu in mislijo, da je to že zaradi tega boljši kakor domače, ker je prišlo daleč iz tujine in je drago. Slovenci! uvažujmo povsod prislovico: „Svoji k svojim.“

Iz Višnje gore 9. oktobra. [Izv. dop.] Tudi naše sicer skromno mestce ni hotelo zaostati za ostalimi kraji in sklenilo je praznovati štidesetletnico 7. vinotoka.

Če pomislimo razmere naše in vedno neslogo, pač je vsakega težila zavest skromnega uspeha. Ali prišlo je drugače — jednake slavnosti mesto naše ni še doživelo, kakor je bila zadnja nedeljo. Da si tudi je dež curkom lil celi božji dan, zbralo se je izredno mnogo občinstva, pri lepem vremenu šteli bi smelo na stotine.

Že priprave obetale so mnogo, lep oder za govornike, pevce in godce, mnogo mlajev, vse v zastavah in vencih, istinito krasen prizor! Sime-trično postavljene klopi in mize na slav. prostoru in lepa, močna lipa, vse ukusno urejeno ali žal! veselje grenil in upanje vse podrl je le brezozirno dež. Vse priprave bile so zaman. Ali k stvari.

Zjutraj ob 7. uri zagromel je prvi strel izpod grada spominjaje na razobešenje zastav. Deloma zgodilo se je že to prejšnji dan ali kmalu je bilo vse mesto v zastavah. Na slavnostnem prostoru pripravljen je bil okrašen oder, pred odrom v sredi pa je bila usajena „cesarska lipa“ v trajen spomin tega dne. Na vsaki strani lipe stali sta mogočni smereki nošči napis: Bog živi dom, bog živi carja! Okolu prostora pa so stale v venci zvezane smerke. Točno ob 9. uri došla je vrla zvedba Novomeška in ob 1/10 klical je trombe glas brambovce na zbirališče! Ob enem zbirala se je šolska mladina v okusno okrašeni šoli. Malo časa pozneje pa so odrinili vsi na čelu izvrstno, res dobro svirajoča godba k slovesni sv. maši, katera se je služila z azistenco! Pri maši pel je mešani zbor, ko navadno dobro vrsteč se z moškim četverspevom! K sklepu maše pa je mogočno zadonela cesarska himna z godbo in orglami. Cerkevni govor imel je gospod kapelan Terček iz Šmarja, znan cerkven govornik!

Po maši razložil je šolski vodja pomen dneva v navzočnosti mnogih gospodov, med katerimi smo opazili gospoda državnega in deželnega poslanca prof. Šukljeja in gospoda deželnega poslanca c. kr. sodnika Višnjikarja, šolski mladini, na kar se je čvrsto odpela cesarska pesem! Veselje pa je žarilo, ko so se delile spominske knjige in podobe mej veselo mladež in ko je vsaki zaužil kozarec vina ter z „štruco“ pod pazduho korakal po stopnicah domov, vzkripelo je vsakemu od veselja nedolžno srce!

Točno ob 1. uri bil je banket v gostilni gospe M. Graul. Da ni bilo toliko gostov, kakor smo pričakovali, krivo je bilo pač le izredno slabo vreme, vendar nas je razen omenjenih gospodov poslancev počastil tudi vrli gospod c. kr. sodnik A. Jenčič iz Zatičine. Prvo napitnico govoril je župan A. Stepec na Njega velečastvo, drugo šolski vodja Skrbinec na cesarjeviča, tretjo poštni odpravnik G. mlajši na častnega meščana mesta Višnjegore, gospoda deželnega predsednika A. barona Winklerja, na to vrstile so se razne napitnice na gospoda poslance prof. Šukljeja, gospoda poslance Višnjikarja, sodnika A. Jenčiča na slovensko domovino, župana i. t. d. Ker dež ni nehal liti, sklenilo se je ostati v prostorih in vsopred po možnosti dovršiti.

Moški zbor odpel je precizno D. Jenkovo „Molitev“, na kar je slavnostni govor govoril gosp. prof. Šuklje. Hvaliti govornika bilo bi odveč, prepoznat je daleč po državi, govor pa je bil z izrednim naučenjem vsprejet. Hvala in slava gospodu, ki se ni bal grdega vremena in slabe, daljne poti za izredno počastenje.

Na to sledilo je petje in godba. Kot navadno je tudi sedaj častno rešil zadačo svojo krepki domači zbor.

Zvečer bila je razsvetljava mesta in baklada. Vse mesto bilo je v lučicah, težko pa je soditi, katera hiša bila je krasneje razsvetljena. Da smo pravični in ne žalimo nikogar, bodi rečeno, da vse so bile lepe.

Serenado, katero so priredili pevci in godba gospodu poslancu našemu, omenil je jako pohvalno in se laskavo zahvalil pevovodji gospod odlikovanec.

Pozna noč nas je, žal, spominjevala ločitve. Krepko smo si segli v roke in mej sviranjem godbe zadoneli so še enkrat klici „na svidenje.“

Izmed društev bližnjih krajev počastila nas je le pr. požarna bramba Šmarijska navzlic slabi poti, seve naukušena vsprejeta od domačih brambovcev. Slava jej in čvrsti „živio“. K sklepu pa moramo posebno omeniti vrle godbe Novomeške, ki res dobro svira.

Vsem udeležencem od blizu in daleč, pa bodi na tem mestu, kot odmev raznih napitnic krepak: „Slava“!

Iz Planine 10. oktobra. [Izv. dop.] — Nepozabljiv ostane Planinskim občanom dan 4. oktobra, kajti ta dan se je vršila tudi tu za tukajšnje razmere primerna slavnost v proslavo štiridesetletnega vladanja našega milostnega cesarja. Že na predvečer so oznanjevali velikanski kresovi mej lepoubranim zvonjenjem, splošno razsvetljava in

gromenjem topičev daleč na okrog, da tudi v tej mirno-tihi dolini prebiva cesarju in domovini vedno zvesti rod. Ko nas je drugi dan ob jutranjem svitu izdramilo zopet veselo pritrkovanje in streljanje, pričelo se je živahno gibanje po bogato z zastavami okrašenem trgu Planinskem. Okolu devete ure se je pa baš v ta slavni spomin novoustanovljena požarna bramba v svoji lični opravi, šolska mladina z učiteljstvom pod svojo zastavo, občinski odbor in mnogo družega občinstva zbralo pri slavaloku poleg župnijske cerkve v pozdrav in dostojen vsprejem gosp. c. kr. okr. glavarja dr. Russa. Ob deveti uri bila je slovesna sv. maša, pri kojoj se je vršilo splošno darovanje za tudi v slavni spomin štiridesetletnice ustanovljeno hišo ubogih. Po sveti maši šla je šolska mladež in drugo občinstvo z odličnjaki na čelu v znotraj in zunaj z mlaji, venci, zastavami in zelenjem okusno okrašeno šolo. Tu so se vrstili govori in petje tako ganljivo, da se že osiveli možje in druga gospoda solzili. Takoj po ustupu v šolo je podala učenka III. razreda Mici B. gospodu okrajnemu glavarju krasen šopek v spomin ljubezni in visocega spoštovanja do njega in milostnega cesarja. Belooblečena učenka III. razreda Ivanka Ch. pa je mej globoko v srce segajočim ogovorom ovenčala podobo slavnega godovnika Franca Jožefa I. S petjem cesarske pesni, z živio-klici presvetlemu vladarju, katere je pred šolo stoječa požarna bramba kaj krepko ponavljala, in z oblarovanjem otrok s knjižnico; „Cesar Franc Jožef I.“ se je končala sicer skromna pa vseskozi dnevu primerna slovesnost v šoli.

Ker je okolu osme ure še jako nagajivi Pluvius mej mašo vender svoje z dežjem prenapolnjene mehove vsaj začasno zavezal, korakali smo veselih src na bližnji hrib sv. Duha. Tu so se zasadila pričetna drevesa v pogozdovanje tukajšnjih goličav, vršile se razne otroške igre ter pogostila mladina in drugi s kruhom, klobasicami, vinom in pivom. Ob jedni uri bil je v Lavričevj gostilni banket mej pravim prijateljskim pogovorom in raznimi napitnicami. Ob četrti uri zbrali so se pa v spodnjih prostorih imenovane gostilne požarni brambovci in mnogo družega občinstva k prosti zabavi, koja je trajala v splošno zadovoljnost daleč čez polnoco.

Ta večer je pokazala že tudi naša požarna bramba, da bode, ko se še bolje izvežba, gotovo svoji nalogi kos. Ko je bila namreč najbolje volje okolu miz, zapel je nepričakovano rog „k orožju!“ zunaj na cesti, a takoj bila je zbrana polnoštevilo pred gostilno, kjer je mesto, da bi odrinila na kako pogorišče, zapela pri krasni razsvetljavi s spremljevanjem godbe cesarsko pesen.

Hvala, tisočerna hvala torej na tem mestu vsem, koji so na jeden ali drug način pripomogli, da se je ta slavni dan tudi pri nas tako slavno slavil. —k.

Iz Litijske okolice 11. oktobra. [Izv. dop.] V „Laibacher Zeitung“ od 10. t. m. št. 233 odgovarja g. poročevalec zastran slavnosti 40letnega vladanja našega presvetlega vladarja, ki se je vršila v Litiji na dopis iz Litijske okolice in dokazuje, v katero občino da spadajo in v katero vas so ušteviljena poslopja c. kr. okr. glavarstva, železniške postaje, rudarskega društva, društva predilnice, poslopje poštarjevo in poslopje gostilne pri mostu.

V omenjenem dopisu se nikakor trdilo ni, da spadajo ta poslopja v Litijško občino, ali da so v Litijški trg ušteviljena. Tu gre samo za ime. Komu je li znan omenjeni kraj, na katerem stojijo navedena poslopja, pod imenom Gradec (Grazdorf)? Kako se li nazivljajo omenjeni uradi ali poslopja? Ali mar ne c. kr. okrajno glavarstvo v Litiji, železniška postaja v Litiji, c. kr. pošta v Litiji i. t. d.? Je li vprašanje, da, ako spadajo omenjena poslopja v občino Hotiško, in so ušteviljena v vas Gradec, da se morajo tudi tako imenovati. Da to ni res, imamo veliko dokazov, izmedj katerih naj navedem le dva iz tukajšnje bližine. Kakih 10 minut od Litije stoji grajščina Gerbin, okolu katere stoji sedem hiš in ki so vse ušteviljene v trg Litijški, te hiše se vse imenujejo na Grbinu in isto tako so ušteviljene že druge tri hiše pod Litijo, ki se pa razumejo le pod imenom Zahribom. Nobenemu še do zdaj ni padlo v glavo ta dva kraja imenovati „Litijo“. To je menda vendar jasni dokaz, da zaradi tega, ako je kraj, kateri si bodi ušteviljen v kraj drugega imena, bi se moral imenovati le po imenu zadnjega, namreč tistega, kamor gredo številke. — Omenja se še, da vas Gradec spada pod faro na

Vačah, kraj onostran mostu, ki se od nekdanj imenuje „Litija“ pa pod faro „Sava“. G. poročevalec toži, da se nahajajo taki obžalovanja vredni ljudje, ki kvarijo s takimi dopisi užitek takih lojalnih slavnosti. To očitje naj njemu v prvi vrsti velja, kajti on je prvi, ki dotični kraj „Gradec“ (Grazdorf) imenuje in s tem podnetuje ogenj prepira v srcih miroljubnih Litijanov.

Domače stvari.

— (Imenovanja in premembe na visocih mestih), ki nam jih javlja današnji telegram, so velevažnega pomena, dasi neso bila popolnoma nepričakovana. O ministru dr. Zemialkowskem, ki je dne 21. aprila 1873 bil imenovan ministrom brez portfelja in je dne 12. avgusta 1879. kot minister za Galicijo ustopil v kabinet Taaffeja, se govori, da mu je vprašanje o novem davku omajalo stališča. O baronu dr. Pražaku pa se je že dolgo pripovedovalo, da se mu bode umakniti in da bode namestnik Schönborn naslednik njegov. Ker so se pa vse te vesti o svojem času oporkale, že nihče več mislil ni, da bode prememba tako hitra. Zaleski, novo imenovani minister za Galicijo dobil je red železne krone prve vrste. Namestnikom v Galiciji bode nekda Kazimir Badeni.

— (V deželnem zboru koroškem) razkoračil se je bil dne 21. septembra (v IX. seji) jako mogočno nemški poslanec dr. Ubl ter v svojem obširnem, proti Slovencem naperjenem govoru strastno napadal narodno duhovščino, očitajoč jej, da zanemarija svoje dolžnosti glede poučevanja verouka v ljudskih šolah. „Kärntner Volksblatt“ z dne 11. oktobra objavlja celo vrsto odprtih pisem, v katerih župnik dr. Josef Sommer, V. Primožič kaplan Josip Fritz in učitelji Jurko, Šetina, Kofler in Legat poslanca dr. Ubla na laž postavljajo. Vse, kar je o dotičnih šolah govoril v deželnem zboru, je od konca do kraja zlagano. Označujoče za dr. Ubla resnicoljubnost je tudi to, da je župniku Trobežu očitil, da od 1. januarja do maja 1887 šole v Radižah niti obiskoval ni, a pri tem ni pomislil, da se je g. župnik Trobež že dne 1. januarja iz Radiž preselil. Jednaci popravkov pričakovati je še mnogo in mi smo zelo radovedni, kako se bode poštenjak dr. Ubl iz svoje lažnjive mreže izmotal.

— (Slovenska predstava) bode, kakor smo že priobčili, jutri v nedeljo dne 14. t. m. Predstavljal se bode igrokaz: „Eca se joče, druga se sinje!“ V prvej polovici novembra meseca prične društvo z opereto, v decembru pa namerava spraviti po dolgoletnem premoru zopet „Razbojnik“ na oder. Ker bodeta obe ulogi bratov Karla in Franca v rokah jednega samega predstavljalca, ki bode v teku predstave najmanjkrat menjal masko in kostum, obeta ta večer postati jeden najzanimivejših v celej sezoni. Gospodična Kajzelova izvršuje iz posebne prijaznosti ulogo orkestra.

— (V Pazinu) na kolodvoru umrl je v četrtek popoldne državni poslanec istrski dr. Milivoi. Zadela ga je kap.

— (Znani dr. Anton Mahnič,) profesor bogoslovja v Gorici, preseli se v Ljubljano, da bode naslednik monsign. dr. Klotarju in da bo na slovestnem polji nadaljeval svoje dosedanje početje. Tako čitamo v „Soči“.

— (Imenovanje.) G. Jos. Sparovic, kontrolor pri solnem uradu v Kopru, imenovan je solnim oskrbnikom.

— (Deželna sadna razstava) v proslavo štiridesetletnega vladanja cesarjevega obeta biti velikanska. Razstavniki moral je porabiti za razstavo prav vse prostore v prvem in drugem nadstropju starega strelišča, kajti postaviti je moral za sadje toliko miz, da so vse skupaj preko 300 m. dolge. Tudi vinska pokušnja bode velika, ker je je zelo mnogo vina prijavljenega. Prepričani smo, da bode imela kmetijska družba vsaj to zadoščenje za svoj velik trud, da obišče to poučno razstavo, kar se da mnogo sadjarjev in sploh zavednih kmetovalcev z dežele in ravno tako tudi mnogo Ljubljančanov. Razstavniki odbor se je potrudil narediti razstavo zlasti na večer posebno mikavno, ker bodo vsi prostori krasno razsvetljeni in igrala bode vsak večer od 8.—11. ure vojaška godba.

— (Gospoda Jakoblin Filip pl. Lenck,) graščaka na Raki na Dolenjskem, dala sta razstavnemu odboru deželne sadne razstave tri darila po 10 gld., katere je priznati najboljšim kmetiskim sad-

jarjem. Naj bi gospoda pl. Lenck, ki kot tuje vander nikdar ne zamudita nobene prilike, podpirati naša domača občnokoristna podjetja, dobila māj domačimi mnogo posnemovalcev, kar bi bilo toliko bolj želeto, ker bode zastavnemu odboru vsled mnogih oglasil manjkalo daril.

— (Slovenski biciklistički klub „Ljubljana“) sodeloval bode na povabilo bratskega kluba „Kranj“ pri jutrajnji tekmovalni dirki v Kranji polnoštevilo. — Dve točki sporeda določene sta posebno za bicikliste Ljubljanske.

— (Obesil) se je včeraj v grofice Stubenbergove revni hiši v Gradišči št. 10 znani zlatar Blaž Janežič nad 70 let star. Samomorilec zabil je nad poldrugi meter visoko v zid močen žebelj in obesil se najprvo na navadno vrvo, ki se je pa pretrgala, da je pal še živ na tla. Na to pa si je poiskal močnejše vrvi ter se definitivno obesil. Samomorilec zapisal je na kos tapetnega uzorca z rudečim svinčnikom, da mu ni mogoče več živeti, ker dobiva premalo podpore, prosjačiti pa neče, sploh pa je njegova bolezen neozdravljiva, zato se je sam usmrtil. Janežič bil je jako potraten človek, in dasi je imel dober zaslužek kot zlatar, je vender vedno zabavljaj, kako slabo mu je, ter vedno pijančeval, zadnja leta se je bil vrget na „jeruš“. Odnegli so ga v mrtvašnico k. sv. Krištofu.

— (V Savo skočil) je včeraj čez Sevnški most neznan človek in se še dvakrat pokazal iz vode, potem pa izginil.

— (Iz Sent Vida nad Ljubljano) dostavlja se k programu svečanega praznovanja 40letnice vladanja Njegovega Velečastva ki se vrši v nedeljo 14. oktobra t. l., da pri slavnosti igra znana godba pod vodstvom g. Stiarala. Vabijo se tudi tem potom vsi prijatelji naše „Čitalnice“, kateri morda neso dobili posebnega vabila.

— (Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji) napravi torek dne 16. t. m. redno zborovo sejo s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Slučajnosti. Lokal: I., Kohlmarkt. Knausova restavracija „zum Lothringer“. I. nadstropje. Začetek ob polu osmih zvečer. Vse stare ude, novodošle slovenske velikošolce in slovanske goste vabi k obilnej udeležbi odbor.

— (Pri deželnem sodišči v Celovci) razpisano je mesto pristava. Prošnje do 26. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 13. oktobra. „Wiener Zeitung“ objavlja cesarjevo ročno pismo grofa Taaffeu, s katerim se odobrujejo njegovi predlogi ter minister Zemialkowski vsled svoje prošnje odpusti iz službe in se mu v priznanje dolgoletnega službovanja, patrijotičnega marljivega izpolnjevanja dolžnostij in zvestih zaslug podeli veliki križ Leopoldovega reda, ob jednem pa imenuje gospodske zbornice dosmrtnim članom. Ob jednem imenuje se gališki namestnik Zaleski ministrom. Dalje odpusti se minister Pražak od vodstva pravosodnjega ministerstva, moravski namestnik Schönborn pa imenuje pravosodnjim ministrom. Cesar podelil je Pražaku v priznanje njegovega delovanja veliki križ Leopoldovega reda. Uradni list objavlja potem dotična cesarjeva ročna pisma Zemialkowskemu, Zaleskemu, Pražaku in Schönbornu. Dolenjo-avstrijski namestnik Possinger dobil veliki križ Leopoldovega reda.

Rim 13. oktobra. Crispi brzojavil dne 11. t. m. knezu Bismarcku v Friedrichsruh. V tem telegramu želi mej navdušenim vsprejemom, ki ga je Rim priredil nemškemu cesarju, prijatelju kralja italijanskega in vladarju velikega nemškega, z Italijo zvezanega naroda, da bi navdušenosti odmev mu naznanjal, kako narod italijanski ljubi Nemčijo in kako ceni prijateljstvo države, ki je po svetih Bismarckovih postala tako velika. Bodi tudi naša zveza vedno jednako srčna na slavo obeh dinastij, na srečo obeh narodov in varstvo evropskega miru. Bismarck odgovoril zahvaljujoč se, da se nanj spominja ob sestanku vladarjev, ki je svečan izraz srčnega prijateljstva obeh velikih narodov, zavest skupnega dela za utrjenje prijateljstva obeh vladarjev in držav in trdne volje, da se vzdrže in da bodo vedno srčneje srcu njegovemu drage zveze mej trdnim Rimom in samotnim gozdom, po katerem sta pred dvema mesecema Crispi in Bismarck vkupe šetala.

Za vnanjo porabo. Pri protinu in trganji, bolečinah po udih in vsakovrstnih unetjih pokazalo se je posebno uspešno Moll-ovo „Francosko žganje“. Steklenica stane 90 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštne povzetti A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov prepatat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 12 (31 13)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (331—236)
za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Javna zahvala.

Gospod Josip Kržič, tukajšnji posestnik in krčmar, dal je podpisnemu, kakor že nekaj let sem, tudi letos 5 gl. z namenom, da se za ta denar nakupi različnega šolskega blaga ter razdeli mej ubogo šolsko mladino. Jako prijetna dolžnost mi je, da mu v imenu obdarovane mladine izrekam tu najprišnejšo zahvalo. Bog plati!

V Borovnici, dne 11. oktobra 1888.

Fr. Papler,
nadučitelj.

Tuji:

10 oktobra:

Pri **Sionu**: Sure iz Novega mesta. — Korač iz Inomesta. — Harej z Dunaja. — Bonano iz Trsta. — Pamini z Dunaja.
Pri **Malič**: Stern, Braun, Plajer z Dunaja. — Weiss iz Siska. — Freihofer iz Gradca. — Primožič z Dunaja. — Božič iz Zagreba.
Pri **južnem kolodvoru**: Sepanija iz Trsta. — Kapus iz Kroke.
Pri **bavarskem dvoru**: Urbanja z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

12. oktobra: Blaž Janežič, pozlatař, 71 let, Gradišče št. 11, se je obesil. — Jožef Kršper, hišna posestnica, 85 let, Mestni trg št. 26, za ostarelostjo.

V deželnej bolnici:

9. oktobra: Amalija Lukinovič, delavka, 25 let, za jetiko.

10. oktobra: Janez Lekan, delavčev sin, 1 $\frac{1}{2}$ leta, za plevrivičnim eksudatom.

10. oktobra: Marijana Stibil, gostija, 50 let, za vnetico možganske mreže.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
12. okt.	7. zjutraj	739.4 mm.	3.6° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	738.5 mm.	11.8° C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	738.0 mm.	5.2° C	sl. svz.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 6.9°, za 5.1° pod normalom.

Dunajska borza

dne 13 oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 81.30	gl. 81.45
Srebrna renta	82.15	82.25
Zlata renta	109.95	110.—
5% marcna renta	97.30	97.45
Akcije narodne banke	876.—	876.—
Kreditne akcije	308.60	310.80
London	121.70	121.55
Napol.	9.61 $\frac{1}{2}$	9.61
C. kr. cekini	5.75	5.76
Nemške marke	59.40	59.35
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	133 gl.
Državne srečke iz l. 1864	100	75
Ogerska zlata renta 4%	99	80
Ogerska papirna renta 5%	90	45
5% štajarske zemljišč. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	119
Zemlj. obč. avstr. 4 $\frac{1}{2}$ % zlati zast. listi	122	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	70
Kreditne srečke	100 gl.	182
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	50
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	223	75

IVAN DODIČ,

vinski trgovec v Rovinji, v Istri.

Uljudno podpisani, kateri izvršuje že trideset let vinsko trgovino z najboljšim uspehom, priporoča svojo bogato zalogo izvrstnega

Istrijsanskega vina,

deloma lastnega pridelka, deloma nakupljenega iz najboljših gor, častitim gg. gostinčarjem in vinskim trgovcem in prosi mnogo osebnih ali pisanih naročil, zagotavlja najpoštenjšo postrežbo.

Hektoliter stane po dobroti 14 do 16 gl.

Ceniki vin pošiljajo se na zahtevanje v slovenskem, nemškem in italijanskem jeziku. — Pokušajte se na zahtevanje tudi dopošilje.

Za mnogobrojna naročila se priporoča

Ivan Dodič,

(681—1)

vinski trgovec v Rovinji v Istri.

Bolezni želodca,

*** črev, jeter in žolča, ***
ozdravi Lippmann-ov Karlsbadski šum-či prašek po 3 do 4 tedenski rabi, pri nenavadnem nakupljeni toliške ali napravljeni kisline po 4 do 6 tedenski rabi. Raba zdravniško priporočena. — Dobiva se v skatljicah po 60 kr. in 2 gl. v lekarnah. (635—10)

Zobozdravniško naznanilo.

V zobozdravniškem ateljeru v Gospodskih ulicah št. 2, I. nadstropje, se ordinuje vsak dan od 10. do 12. in od 3. do 5. ure. (662—3)

Poezije

SIMONA GREGORČIČA.

II. zvezek. — Založil Josip Gorup.

Dobivajo se samo pri meni. Broširane po 1 gl., s pošto 5 kr. več; elegantno vezane po 1 gl. 60 kr., s pošto 5 kr. več. (439—35)

Naročila se najlaže izvršujejo po poštinih nakaznicah.

FRAN DEŽMAN,

knjigovez v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 6.

E. A. DOLINAR & C^{comp.}

ulica Aquedotto 27, Trst ulica Aquedotto 27.

Razpošiljatev raznovrstne kave, čaja, olja, južnega sadja, pomaranč, limon, raznih naravnih vin i. t. d. od 5 K po pošti in več po železnici franko proti povzetju, jamčevaje za najboljšo in točno postrežbo. V cenah je že zapopadana carina, vožnja, emballage in troški, tako, da č. gg. naročniki nima jo nikakeršnih drugih stroškov. Zaznamujejo se cene sledeče kave, ki se je zelo veliko razproda: (663—3)

Sr. 1. Mokka, prava arabska, I.	1 K po gl.	2.05
2. St. Jago Perl, lepa zrna	1 " "	2.—
3. Cuba, velika zrna, izvrstna kava	1 " "	2.10
4. Ceylon, zelo ukusna kava	1 " "	2.05
5. Ceylon Plantagen, izvrstna kava	1 " "	2.—
6. Portorico, extrafin kava	1 " "	2.05
7. Costarica, zelo čistana kava	1 " "	1.95
8. Gold Java I., prav dobra kava	1 " "	1.90
9. St. Domingo, fina kava	1 " "	1.85
10. Santos, močna kava	1 " "	1.70
11. Rio, fina kava	1 " "	1.65
12. Bahia, srednja kava	1 " "	1.55

Opomba: Ker nam dohaja veliko pisem ter da se umalmeno napakam, prosimo č. gg. naročnike natančen naslov, zadnjo pošto, kakor tudi pri železničnih naročbah zadnjo postajo. Na zahtevanje pošlje se „cenik“ zastoj in franko.

Marijacejske kapljice za želodec,

izvrstno uplivačje pri vseh boleznih želodca.

Neprekosljivo pri pomanjkanji elasti do jedi, slabem želodcu, smrdeti sapi, napevanju, kislim podiranj, koliki, želodčevem kataru, zgagi, ako se nareja pesek in pšeno, ter se nabira preveč sleza, pri zlatenici, gnusu in bljuvanju, glavobolji (če izvira bolečina iz želodca), krč v želodcu, zapiranj ali zabasanji, preobloženji želodca z jedjo ali pijaco, glistah, boleznih na vrancih, na jetrih ali zlatej žili. — Cena steklenici z navodilom, kako se rabi, 40 kr., vel. steklenici 70 kr.

Glavno zalogo ima lekar

KAROL BRADY v Kromerizu (Moravsko)

Marijacejske kapljice neso nikako tajno sredstvo. Njih sestavine navedene so na navodu, kako rabiti, ki se pridene vsake steklenici.

Pristne v skoro vseh lekarnah.

SVARILO! Pristne Marijacejske kapljice se mnogokrat ponarejajo in posnemajo. — Da so pristne, mora vsaka steklenica imeti rudič zavitek z goreno varstveno znamko in z navodom, kako rabiti, ki se pridene vsake steklenici, opomniti je, da mora biti navod tiskan v tiskarni H. Gusek-a v Kromerizu. Pristne imajo: V Ljubljani: lekar Gabr. Piccoli, lekar Jos. Swoboda. — V Postojni: lekar Fr. Baccarich. — V Škofji Loki: lekar Karol Fabiani. — V Radovljici: lekar Aleksander Roblek. — V Rudolfovem: lekar Dominik Rizgoli, lekar Bergmann. — V Kamniku: lekar J. Močnik. — V Črnomlju: lekar Jan. Blažek. (739—42)

Gospodu G. PICCOLI-ju,
lekarju „Pri angelju“, — v Ljubljani.

Moj sin je trpel skozi dve leti vsled gastralgije, slabega prebavanja in želodčnega krča, da ga je ta bolezen vsega shujšala in skoro uničila. Pri njem poskušal sem vsa sredstva, ki nam jih naša veda zada je in tudi nesem pozabil najrazličnejših rudninskih vod. Toda zboljšek bil je le za malo trenutkov. Slednjič si domislil, poslužiti se Vaše zelo pohvaljene esence za želodec in uspeh je bil tako nagel in sijajen, da je moj sin, porabivši samo 6 steklenic, popolnomo ozdravil. (208—1)

Pri takem vspehu morem Vašo esenco le najgorkeje priporočati vsem trpečim vsled slabe prebave, zlate žile itd., ter Vas tudi pooblastim, da to spričevalo moje hvalečnosti kot v resnici zaslužno pohvalo tudi razglasite.

V Trstu 1887.

Dr. Leon Levi.

V steklenicah po 15 kr. dobiva se v skoro vseh lekarnah na Štajerskem, Koroškem, v Trstu, na Primorskem, Tirolskem, v Istri in Dalmaciji. — V Rudolfovem se dobiva v lekarni Rizzioli-jeve. (208—29)

SKLADIŠČE
FILIP TIČHO v BRNU
Zelny trh št. 21 in Radničná ulice št. 17.

Brnsko zimsko blago za obleko, izvirne baže, 135 cm. široko, čista volna. Za celo moško obleko. Gld. 5.—.	Blago za ženske obleke, najnovejše in najelegantnejše, za jesensko in zimsko sezono, 100 cm. široko. Za 1 obleko 10 metrov gld. 4.50.
Domače platno vkupe 30 vatlov. 1 kos $\frac{1}{4}$ gld. 4.50. 1 kos $\frac{1}{2}$ gld. 5.50.	Noppe-loden, čista volna, najnovejše za jesensko in zimsko obleko. Za 1 obleko 10 metrov gld. 3.—.
Rumburško likovano statvino platno $\frac{1}{4}$ široko, zlasti za moško perilo pripravno. 1 kos 30 vatlov gld. 6.50.	Ženske srajce iz dobrega šifona ali močnega platna, s širokimi čipkami, zadostne velikosti. 6 kom. gld. 3.75.
Rumburški ôksford, (pristne barve) v najnovejših uzorcih, 1 k. 30 vat. la. baže gl. 6.50. 1 k. 30 vat. gl. 4.50.	Ostanek posobne preproge, 10—12 metrov dolg, — v vseh barvah, le la. baže gld. 3.50.
Sternberški KANEVAS 1 vatel širok, v vseh barvah, progast in križast, gar. pristne barve. 1 k. 30 vat. gl. 5.—. 1 k. 30 vat. la. baže gl. 6.—.	Zimsko žensko ogrinjalo, $\frac{1}{4}$ dolgo, čista volna, gl. 2. Double-Velour-ogrinjalo, $\frac{1}{4}$ dol., čista volna, gl. 3.25.
ŠIFON, jako dobre baže, posebno pripraven za moško, žensko in otroče perilo. 90 cm. širok, 1 kos 30 vatlov. Ivrte gl. 4.50, Ilvr. gl. 5.50, IIIvr. gl. 6.50 in 7.50.	Modni barhant v najlepših uzorcih za obleko, se sme prati, za kar se jamči, 60 cm. širok. 10 met. gld. 3.50. Valerijna flanela, najnovejša za obleke, 10 metrov gld. 3.80.

(7) Uzorci in ceniki na zah evanje
zastoj in franko.
Razpošilja se proti poštne mu povzetju.

Zahvala in priporočilo.

Usojam se p. n. občinstvu naznanjati, da s 1. dnem novembra t. l. opustim svojo

trgovino z galanterijskim blagom, z oljnatimi barvami tiskanimi slikami, zrcali, zlatimi okrajki (Goldleisten), suhimi in oljnatimi barvami, firneži, vsakovrstnimi laki in šolskimi pripravami

v Radovljici in da z istim dnem otvorim drugo s še bolj izbranim blagom v Kranji hiš. štev. 153.

Slike se pri meni devajo v okvir in se za to nastavlja jo najnižje cene. Zahvaljujoč se za do sedaj skazano zaupanje, prosim tudi nadalje za mnogobrojna naročila, obeta joč solidno postrežbo in kolikor mogoče nizke cene. Za sv. Miklavža in za Božič imel bodem lepe in primerne stvari v zalogi.

Z velespoštovanjem

J. FANTONI.

V Radovljici, v oktobru 1888.

(656—3)

Pranja se ne bode bati več!

Pralni in ovijalni stroj

(Sistema STRAKOSCH & BONER)

je zopet tako praktično in dragoceno izumljenje, da zaradi svojih veličin koristijo se povsod vedno bolj udomačuje in bode polagoma neobhodni za vsako redno gospodinjstvo. Kakšne težave so združene, da se opere in uredi umazano perilo, znano je dovoli vsakej gospodinjki. Kako hitro in jako jednovito vrši se pa to s praktičnim strojem za pranje in ovijanje, iz katerega pride perilo že več nego na pol suho, popolnoma čisto in svetlo. Skoro brez šuma in brez truda dva človeka v malo urah na tem stroju več obdelata, kakor pri navadnih težavnih in zamudnih razmerah 4 do 5 dražih žensk v ravno toliko dneh. Perilo se pri tem prav nič ne poškoduje in je, kakor že povedano, jač o čisto. Tudi pomodri se pri tem lahko. Stroj postavi se lahko na katerem kraji koli in ne onesnaži tal, ker deluje hermetično zaprt. Na tisoče priznanih pism je pri tovarni STRAKOSCH & BONER na ogled. Tudi tu so že začeli uporabljati to velikansko in koristno novost in naj sledi tu nekatera spričala o taci strojih, katere sem jaz preskrbel in so se dobro obnesli.

Vabim torej gospodinjce, posestnike hotelov itd. najljubše, da pridejo mnogo-brojno kupovat te stroje.

Z velespoštovanjem

(684-1)

FRAN DETTER, nasproti železnemu mostu v Ljubljani.

Gospodu Franu Detter-ju v Ljubljani!

Na željo Vašo potrjujem Vam prav rada, da sem jako zadovoljna s pralnim in ovijalnim strojem (sistema Strakosch & Boner), ki sem ga kupila pri Vas, ga vsakej gospodinjki najsrčneje priporočam. Jaz ne bi mogla pri mojem gospodinjstvu več pogrešati tega, za vsako gospodinjstvo tako koristnega stroja, s katerim se prihrani mnogo časa, dela in kuriva, ter se perilo jako varuje.

V Ljubljani, dne 10. oktobra 1888.

Karolina Dreise, lovarničarjeva žena.

Pralni in ovijalni stroj, kateri sem kupila pri Vas (sistema Strakosch & Boner), popolnoma ustreza njega zahtevam, kajti prihrani se pri tem mnogo dela, časa in kuriva, perilo pri tem nič ne trpi in torej lahko ta stroj vsakej gospodinjki iz lastne skušnje najiskreneje priporočam.

V Ljubljani, dne 10. oktobra 1888.

Z velespoštovanjem

Jeanette Schlegel.

C. kr. priv. fabrika za izdelovanje zarezanih strešnikov

v Zilski dolini na Koroškem

priporoča svoje

(293-25)

patentovane vstriečne zarezane strešnike,

ki so najbolj bili odlikovani na keramični razstavi v Parizu.

Slové že daleč po svetu,

ker so posebno lahki, solidni, lenti, po ceni in ker najmanj trpé od snega in mraza.

Poročstvo za tri leta.

Z njimi krijejo že po Laškem, Švicarskem, Francoskem, Nemškem in celo po Ameriki.

Fabrika je za vso avstro-ogersko državo lastnica Konstanškega patenta za izdelovanje zarezanih strešnikov, potem vseh patentov za izdelovanje Schmidheinijevih zarezanih strešnikov, kakor tudi Passavant-patenta.

Proti posnemalcem in ponarejalcem se bode po smislu patentnega zakona najostreje kazenski postopalo.

Fabrika izdeluje tudi najboljše vrste

zidarsko opeko, žlebake, steklene zarezane strešnike in strešna okna.

Glavno zastopstvo in zalogo za Kranjsko, Reko, Trst, Gorico, kakor tudi za vso Primorsko, Istro, Goriško in Dalmacijo imata

F. P. VIDIC & Comp., v Ljubljani, v Slonovih ulicah št. 9

Za čas stavbe

priporoča

ANDREJA DRUŠKOVIČA.

Mestni trg št. 10 trgovina z železnino Mestni trg št. 10

v velikem izboru in po zelo nizki ceni

okove za okna in vrata, storje za štokodiranje, drat in cveke, samokolnice, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, znano najboljše Kamniški Portland in Roman cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in njih posamezne dele.

Pri stavbah, kjer ni vode blizu, neobhodno potrebne vodnjake za zabijati v zemljo, s katerimi je mogoče v malo urah in z majhnimi stroški na pravem mestu do vode priti; ravno tako se tudi dobivajo vsi deli za skopane vodnjake: železne cevi in železolitni gornji stojali, kakor tudi za lesene cevi mesingaste trombe in ventile in železne okove.

(224-34)

Za poljedelstvo:

Vsake vrste orodja, kakor: lepo in močno narejeni plugi in pluzne, železne in lesene brane in zobovje zanje, motike, lopate, ravnice, krampe i. t. d. Tudi se dobiva zmirom sveži Dovski mavec (Lengenfelder Gyps) za gnojenje polja.

Št. 10.333.

(678)

Razglasilo.

Na podstavi deželnega zakona z dne 18. februvarja 1885 (dež. zak. št. 13) se s tem splošno naznanja, da morajo posestniki žrebcev, kateri hočejo v prihodnji spušalni dobi spuščati svoje žrebce za plemenitev tujih kobil, zglasti te svoje žrebce najpozneje

do 1. decembra 1888

pri političnem okrajnem oblastvu, v čigar okoliši se nahaja stajališče žrebčev.

Zglasilo se more izvršiti pismeno ali ustno; ob enem pak je naznaniti ime in priimek, potem stanovišče žrebčevega posestnika, kakor tudi pleme, starost, barvo in stajališče žrebčev.

Za žrebce sploh pod 4 leti in za nörške žrebce pod 3 leti se ne dajejo dopustila za spuščanje.

Kje in kdaj bode izborna komisija zglašene žrebce pregledavala in za nje dala dopustila, dá se ob svojem času na znanje.

C. kr. deželna vlada za Kranjsko.

V Ljubljani, dne 4. oktobra 1888.

C. kr. deželni predsednik: Winkler s. r.

VINKO ČAMERNIK,

kamnosek v Ljubljani, Parne ulice hiš. št. 9,

(začasna podružnica poleg mesarskega mosta)

priporoča p. n. občinstvu svoje vsakovrstne lično izdelane

nagrobne spomenike

od različnih marmorjev po jako nizki ceni.

Prečastito duhovščino prosi uljudno za naročila vsega v njegovo stroko spadajočega cerkvenega dela in vse stavbinske podjetnike za raznotera stavbinska dela. — Vsestransko hoče po najnižji ceni izvrstno ustrezati.

V Ljubljani, dne 9. oktobra 1888.

Vinko Čamernik,
kamnosek.

(673-2)

Čudež sedanjosti!

Najboljša in naj-

cenejša angleška

v remontoir obliki

Samo 4 gld.

Mesto gld. 15.—

10letno jamstvo za svetilno moč kazalnice.

Ta z devetimi zlatimi, srebrnimi in bronastimi svetinjami premijovana ura ima polirano okrožje iz bakraste zlatokovine, narejeno prav po zgornjem narisu patentovano strokovnostekleno kazavnico, ki ima čudovito lastnost, da v zavsem temni noči

sveti svetlo kakor mesec.

Poleg tega ima zvončno budilo, ki se lahko nastavi na kateri čas kdo hoče, ima dva bronasta uteža. Ker jej je cena, uštevši leseni zabojček, v katerem se odposlje, le 4 gld., reci: štiri goldinarje, more vsakdo omisliti si tako izvrstno, trajno uro, ki je kras vsakemu stanovanju. — Razpošilja proti gotovemu denarju ali c. kr. poštnemu povzetju

Exporthaus I., „Zur Kaiserin Maria Theresia“, Wien, Weissgärber, Kriegergasse 11, Parterre, Thür 5, Wien. (541-16)

Najboljši in najpripravnejši način hranjevanja je gotovo

zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, neobhodno potrebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbino. Naše življenje odvisno je od tolikih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za neznaten denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostalej rodbini, ali doka, ki se izplača otroku, kedar doživi 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana doka izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjeni starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemno zavarovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi**, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kakga posebnega priplačila deležen vsa čistega dobička, ki je leta 1887. iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25%, celo 48%. Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22.835.193 goldinarjev.

Vsa pojasnila daje brezplačno

(233-58)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani, v lastnej hiši (Gospodske ulice 12).

V. VERŠEC,

lastnik

I. južnoštajerskega vrta za rože in sadno drevje
na Bizeljskem pri Brežicah (Rann),
priporoču veliko zalogo

lepih močnih sadnih dreves

najboljše vrste; pripravljenih za jesensko sadenje,
kakor tudi

lepih rož

(670-2)

po najnižji ceni. — Cenike pošilja franko.

Naznanilo.

Ker se je most vsled velikanske vode
na Fužinah (Kaltenbrunn) nekaj omajal,
bode za čas popravka **za težko vožnjo**
zaprt; potem bode pa odpretje mostu zopet
naznanjeno.

S silo vozeči bodo postavno kaznovani z
globo do 10 gld.

Okrajni cestni odbor okolice Ljubljanske.

Na Viči, dne 12. oktobra 1888.

(679-2)

And. Knez, načelnik.

Ne sme se zamenjati z momentnim, svetlim
mazilom ali ličilom za usnje, katerega se tako boje.

Neobhodno za vsacega

za svetljenje usnja pri konjskeji opravi, vozovih, hišni
opravi, čevljih itd. itd., je novoizumljena po
c. k. avstrijskem in oger- zavarovana proti
skem ministerstvu ponarejanju

svetla tinktura za usnje

(tekoče svetlo mazilo), do sedaj najboljša, ker do sedaj se
ni še nobenemu izmed mnogih tekočih svetlih mazil ali
likov za usnje dal patent. — Cena steklenici št. I. 1 gld.,
št. II. 40 kr., št. III. 20 kr.; in da ostanejo čevlji suhi pri
moči in mehki in voljni pri solnčnej vročini, se je že več
kot 10 let za dobro pokazala, tudi patentovana, nepre-
močljiva

hranilna mast za usnje.

Da je res to usnje varovalno sredstvo tako izvrstno, do-
kazuje **28 odlikovanj**, na stotine priznanih
pisem. Ova izdelka se nesta udomačila le pri c. k. vo-
jašini, ampak si utrla uho pri Nj. Veličanstvu in
c. k. visokostih. 5. generalov, ki še služijo v c. k.
vojski, so dali najboljša spričevala.

Po tovarniški ceni je prodajajo v Ljubljani gg. Anton
Krisper in Schusnig & Weber, v Kranji g. Petan,
v Škofji Loki g. Koceli. — Dobiva se v vseh večjih
krajih države pri boljših trgovcih. (288-23)

Natakarici,

zmožni slovenskega in nemškega jezika, z dobrimi spričevali,
oddam svojo gostilno na račun.

Dečka,

ki je dovršil z dobrim uspehom ljudsko šolo in ima dobra
spričevala, oddal bi rad v Ljubljani ali v Kranji
v kako prodajalnico.

Anton Ropret,
posestnik na Bledu.

(664-3)

F. P. VIDIC & COMP.

priporočata p. n. občinstvu za salone, kavarne,
gostilne, privatna stanovanja i. t. d.

lepe

lončene peči

po jako nizki ceni ter iz najboljšega blaga
izdelane. (440-32)

Zaloga: v Slonovih ulicah št. 9.

Zadnji mesec:

Srečke Obrtne Razstave, Prirejene v Proslavo Cesarske Svečanosti, **samo 50** kr.

Glavni dobitok 25.000 Goldinarjev.

(658-6)

Loterijska pisarna komisije za slavnostno obrtno razstavo, Dunaj, Bartensteingasse Nr. 4.

R. DITMAR jeva

c. kr. priv.
tovarna za svetilnice

DUNAJ.

R. DITMAR jeva

c. kr. priv.

Dunajska

bliskovna svetilnica 30"

(Patent 1888)

ima kroglasto, blesteče belo plame in

neznansko svetlobno silo 105 sveč,

katere so določila fonometrična merjenja gospodov

dr. Leonh. Weber-ja, kralj. profesorja na kralj. vsenčilišči v Vratislavi in
dr. Rud. Benedikt-a, docenta na c. k. tehniškeji velikeji šoli na Dunaji,
in se torej ne opira na kako poljubno trditev.

R. Ditmar-jeva c. kr. priv. bliskovna svetilnica 30"

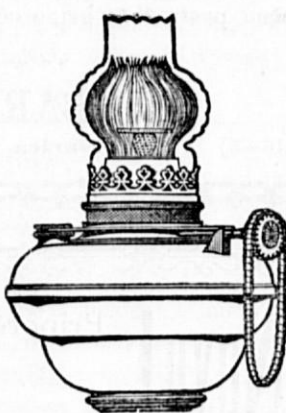
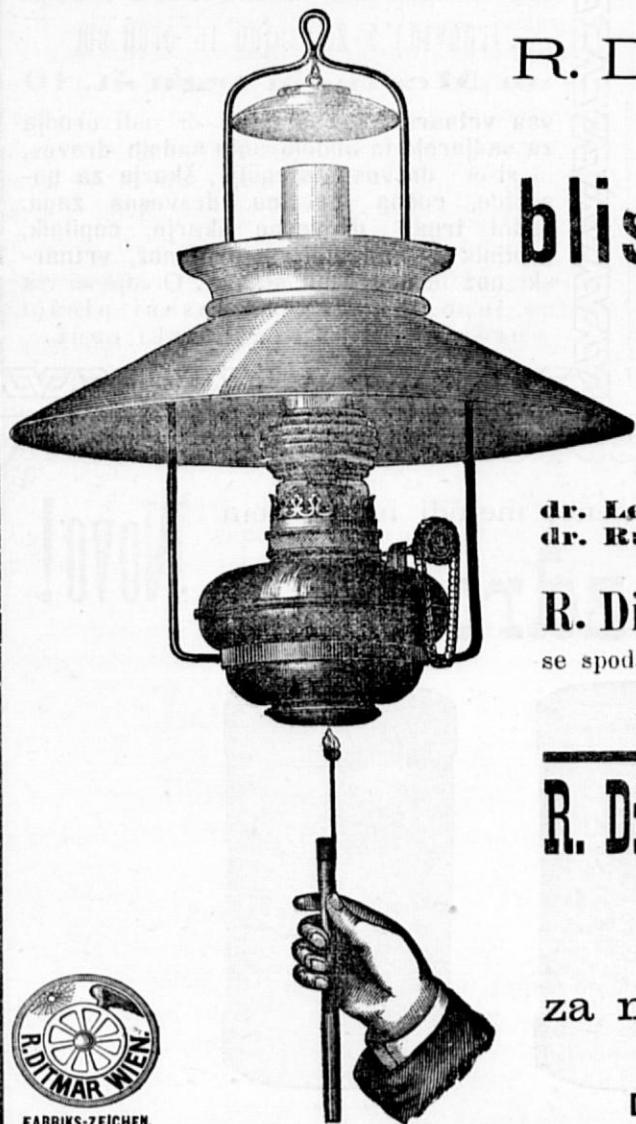
se spodaj prižge, lahko uravnava in ugasne, je kolikor le mogoče enojno narejena ter je tudi rav-
nanje ž njo jako priprosto, drži petroleja za deset ur ter
je cenejša, nego druge svetilnice podobne konstrukcije domačega in inozemskega izdelka.

R. Ditmar-jevi c. kr. priv. meteorski svetilci s kroglastim plamenom

v velikosti: 15" 20" 25" 30" 35" 45"
s svetilno silo: 28, 45, 66, 76, 120, 157 sveč
dobé se primerno veliki

za namizne in viseče svetilnice, stenske svetilnice, laterne
i. t. d. v vseh opravah in po vseh cenah. (550-12)

Ditmar-jeve svetilnice ima v zalogi vsaka boljša trgovina s svetilnicami.

Bliskovni svetilec z ustarkom.

FABRIKS-ZEICHEN.

R. DITMAR-jeve

bliskovne in meteorske svetilnice, namizne, viseče in stenske svetilnice

v največji izberi in po izvirnih cenah ima

FRAN KOLLMANN v LJUBLJANI.

(551-12)

 hiša

irurjen v prodaji **specerijskega, železnega in mešane**
nega blaga, vsprejme se takoj. — Ponudbe pod na-
slovom: **Franjo Žagar, pošta Stari trg pri Ra-**
keku. (669—4)

Navod, kako se rabi, razpošilja se zastonj.

(650)—3)

(646—3)

Z velespošto injem
M. STERMANN.

zaloga v Ljubljani. 243-23

(855—9)

Imajo lekarni:

na Kranjskem, Koroskem, Primorske na: v Ljubljani, Velikovec, Wolfsbergu, Ub. pl. Trunkovci, G. Piccoli; v Celovci, Peter Bimbacher, Alf. Eggner; v Thurmauld; v Brezah, St. Mohorjci, Preva ih. Gostentschnig; na Trebizi, v Beljaku, dr. Kumpf, Fred. Scholz; v Ajdovšcini, Idrijci, Kamulka, Puji, J. C. buccichio; na Reki, G. Pradam; v Gorici, J. Cristoforetto, Pontoni, A. Gironzoli; v Trstni, Suttina A. al Camelo, Praxmarer A. al due Mori, J. Serravallo, al Redentore C. Zanetti alla Sesta d'oro; Podgradom, Nic. Bar. Gionović; v Spi etu, Albinović, Tomicl; v Zadru, Androvič; v Sušaku pri Reki, v Novem pri Reki, v Matem Lošinjci, O. Viviani in suoro v vseh lekarnah ostalih mest države.

(223—34

pridogoča

ANDREJA DRUŠKOVIČA

trgovina z železnino in orodjem

na Mestnem trgu št. 10

vsa vrtnarska orodja, kakor tudi orodja za sadjarejo in obdelovanje sadnih dreves, in sicer: drevesna strgulja, škarje za gošnice, ročna lopatica, drevesna žaga, sadni trgač, drevesne škarje, cepilnik, cepilnik za mladiče, cepilni nož, vrtnarski nož in drevesna ščetka. Orodja so vsa na lepo popleskani leseni plošči urejena in po prav nizki ceni.

Priporočamo vsem **gospodinjam** po nas novo uvedeni in po preskušenej metodi napravljeni

Novo!

Tschinkel^{nov} kavin zdrob

v članských, jako praxičních panelech.

(508-13)

kot najboljši, najkrepkejši in zaradi tega tudi najcenejši dodatek k bobastej kavi.

Dobiva se v vsaki specerijskeji prodajalnici.

Novo!

**SCHÖNFELD.
LOBOSITZ.**

Avg. Tschinkl-a sinovi.

DUNAJ.
LJUBLJANA.

Najstarejša tvrdka za kavine surogate cele države.

Novo!